Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

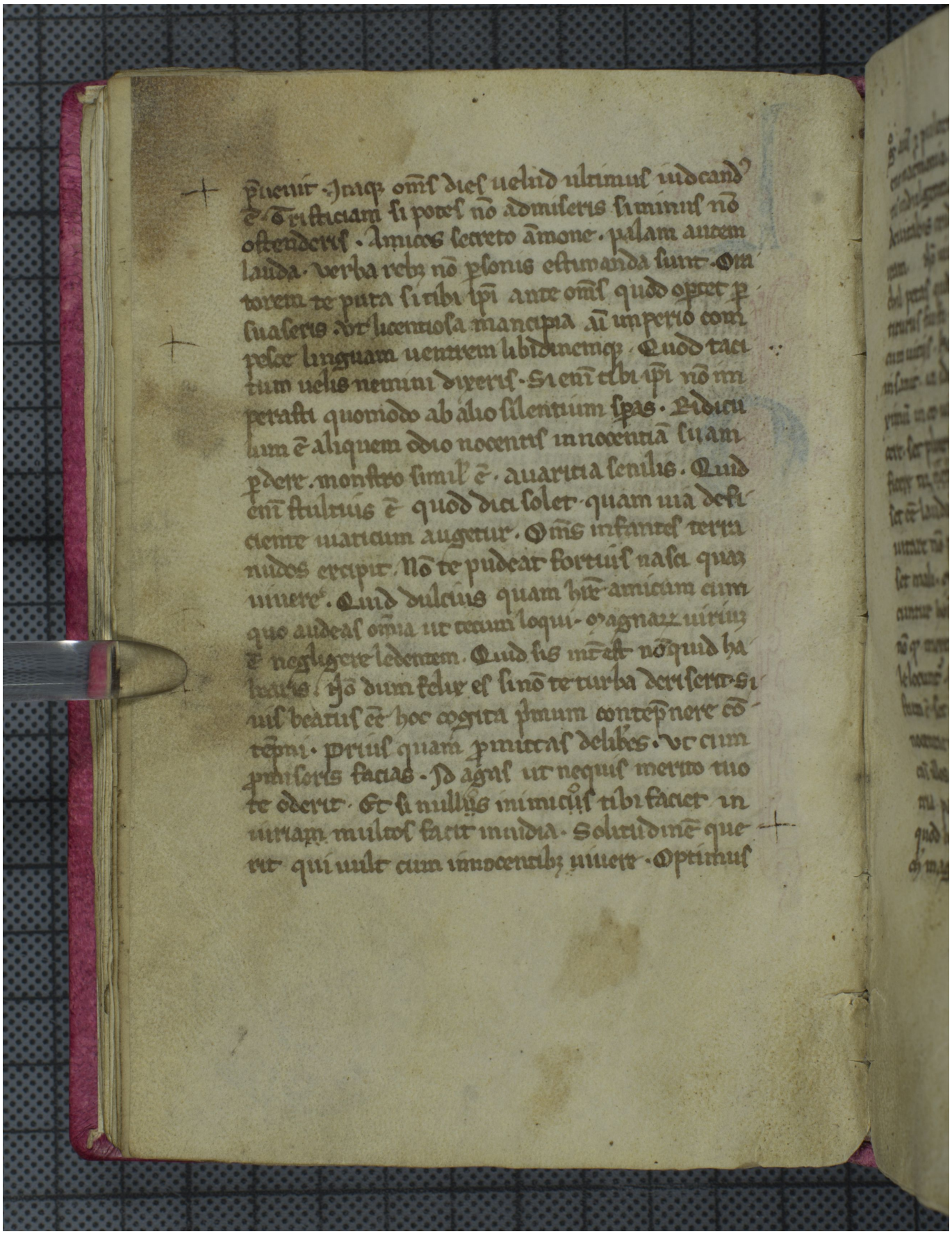

placuit. Itaq; omis dies uelud ultimus iudicand
e. Tristiciam si potes no admiseris si minus no
ostenderis. Amicos secreto amone. pulam autem
lauda. Verba rebz no psonis estimanda sunt. Om
torem te puta si tibi ipi ante omis quod oportet p
suaseris. Vt licentiosa mancipia ai imperio com
pesce linguam uentrem libidinemq; Quod taci
tum uelis neminni dixeris. Si enim tibi ipi no im
peraisti quomodo ab alio silentium spas. Iudicu
lum e aliquem odio nocentis innocentia suam
pdere. monstro simil e. auaritia senilis. Quid
enim stultius e quod dici soler quam uia defi
ciente uaricium augetur. Omis infantes terra
nudos erapit. No te pudeat fortuis nasci quas
uiuere. Quid dulcius quam hie amicum cum
quo audeas omia ut tecum loqui. O magnam uirtu
e negligere ledentem. Quid sis mirer no quid ha
beas. Id dum felix es sino te turba deriserit. Si
uis beatus e hoc cogita primum contemnere eo
tempni. Prius quam pmittas delibes. Vt cum
prmiseris facias. Id agis ut nequis merito tuo
te oderit. Et si nullus inimicus tibi faciet in
uiriam multos facit inuidia. Solitudinem que
rit qui uult cum innocentib; uiuere. Optimus